

@fosselat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع

ظاهر و باطن سوره فجر "سوره الحسين"

[ظهور و عاشورا]

تهییه شده توسط حجت الاسلام علی رجبی

امیدواری نسبت به نابودی دنیا محوران طغیانگر در
دنیا و آخرت و رسیدن خداگرایان به لقاء الله

@fosselat

- ١- فضیلت قرائت سوره فجر
- ٢- متن عربی سوره فجر [تلاوت سوره]
- ٣- پایان شب سیه سپید است (آیات ١ الی ٥)
- * ظهور مهدی (ع) و آینده جهان
- ٤- تهدید دنیا گران طغیانگر مفسد
- ٥- فساد و طغیانگری سه تمدن بزرگ بشری (آیات ١١ و ١٢)
- ٦- عذاب سخت ، سرنوشت دنیاگرایان طغیانگر (آیات ١٣ و ١٤)
- ٧- نگرش اشتباه انسان به دنیا در دو حال دارایی و نداری (آیات ١٥ و ١٦)
- ٨- عشق به مال دنیا دلیل تصوّر اشتباه انسان (آیات ١٧ الی ٢٠)
- ٩- برپایی دادگاه عدل الهی در روزی بسیار دشوار (آیات ٢١ الی ٢٣)
- ١٠- روز متذکر شدن انسان و عذاب دشوار الهی (آیات ٢٣ الی ٢٦)
- ١١- عاقبت ویژه "نفس مطمئنه" (آیات ٢٨ الی ٣٠)
- * ولایت امیر مومنان علی (ع) مایه آرامش مومن
- * راحتی جان دادن مومن با ملاقات پیامبر (ص) و خاندانش

فضیلت قرائت سورة فجر

امام صادق (ع) :

اقراوا سورة الفجر في فرائضكم ونواقلكم؛ فإنها سورة الحسين، وارغبوا فيها رحمة الله!.. فقال له أبوأسامة وكان حاضر المجلس: كيف صارت هذه السورة للحسين (عليه السلام) خاصة؟.. فقال: ألا تسمع إلى قوله تعالى: **{يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ * ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَادْخُلِي جَنَّتِي}**؛ إنما يعني الحسين بن علي (صلوات الله عليهما)، فهو ذو النفس المطمئنة الراضية المرضية، وأصحابه من آل محمد (صلوات الله عليهم) هم الراضون عن الله يوم القيمة وهو راض عنهم.. وهذه السورة في الحسين بن علي (عليه السلام) وشيعته، وشيعة آل محمد خاصة؛ فمن أدمي قراءة الفجر كان مع الحسين (عليه السلام) في درجته في الجنة، إن الله عزيز حكيم

سوره فجر را در نمازهای واجب و مستحب خود بخوانید، زیرا که این سوره حسین علیه السلام است؛ و به این سوره علاقه داشته باشد، خدا شما راحمت کند! ابواسامة در مجلس حاضر بود، پرسید: چگونه این سوره ویژه حسین علیه السلام گشت؟ امام گفت: آیا به این گفته خدای متعال گوش فرانمی دهی؛ یا ایتها النفس المطمئنة ارجعي... ای جان آرامش یافته (و به یقین رسیده)، به سوی خدای خویش باز گرد... مقصود حسین بن علی علیه السلام است، حسین صاحب جان آرامش یافته (و به یقین و اطمینان رسیده) بود، و او از خدا خشنود بود و خدا ازاو.

[الحياة، ترجمه احمد آرام، ج ٢، ص ٢٣٢]

هر کس این سوره را همیشه بخواند، در درجه حسین علیه السلام خواهد بود در بهشت. و همانا خداوند عزیز است و حکیم.

متن عربى سورة فجر [تلاوت سورة]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ١٦٠) وَلَيَالٍ عَشْرٍ ١٦١) وَالشَّفْعُ وَالوَتْرٌ ١٦٢) وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرٌ ١٦٣) هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِذِي حِجْرٍ ١٦٤) أَلَمْ تَرَ
كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِقَادِ ١٦٥) إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ١٦٦) الَّتِي لَمْ يُخْلِقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ١٦٧) وَثَمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّفَرَ
بِالْوَادِ ١٦٨) وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ١٦٩) الَّذِينَ طَفَوْا فِي الْبِلَادِ ١٧٠) فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ١٧١) فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ
سَوْطَ عَذَابٍ ١٧٢) إِنْ رَبِّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ١٧٣) فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ
١٧٤) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ١٧٥) كَلَّا بَلْ لَا تَكْرِمُونَ الْيَتَيمَ ١٧٦)
وَلَا تَحَاضُونَ عَلَى طَعَامِ
الْمِسْكِينِ ١٧٧) وَتَأْكِلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَمَّا ١٧٨) وَتَحْبُّونَ الْمَالَ حَبًّا جَمًّا ١٧٩) كَلَّا إِذَا دَكَتِ الْأَرْضُ دَكَادَكًا ١٨٠)
وَجَاءَ رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا ١٨١) وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ١٨٢) يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنِّي لَهُ الذِّكْرَ ١٨٣) يَقُولُ يَا
لَيْتَنِي قَدْفُتُ لِحَيَاٰتِي ١٨٤) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذَّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ١٨٥) وَلَا يُؤْتَقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ١٨٦) يَا أَيْتَهَا النَّفْسُ
الْمُطْمَئِنَةُ ١٨٧) ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً ١٨٨) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ١٨٩) وَادْخُلِي جَنَّتِي ١٩٠)

پایان شب سیه سپید است (آیات ۱ الی ۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرُ ﴿١﴾

سوگند به سپیده دم! «۱»

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

وبه شب های ده گانه! «۲»

وَالشَّفْعُ وَالْوَتْرُ ﴿٣﴾

وبه زوج و فرد! «۳»

وَاللَّيْلُ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾

وبه شب! هنگامی که می رود! «۴»

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾

آیا در این سوگندها سوگندی [سزاوار و اطمینان بخش]

برای شخص خردمند هست؟

ظهور مهدي (ع) وأينده جهان [تاويل و باطن آيات ابتدائي فجر]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« قوله عزوجل: «وَالْفَجْر» [فجر ١-] الفجر هو القائم (ع)

« وَلِيَالٌ عَشْرٌ » [فجر ٢-] الأئمة (ع) من الحسن إلى الحسن

« وَالشَّفْعٌ » امير المؤمنين و فاطمة(س)

« وَالوَتْرٌ » [فجر ٣-] هُوَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

« وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرٌ » [فجر ٤-] هِيَ دُولَهُ حِبْتُر

فِهِ تُسْرِي إِلَى دُولَهُ الْقَائِم (ع) «

[البرهان في تفسير القرآن - ذيل سورة فجر]

ظاهر و باطن سوره فجر "سورة الحسين"

۱۶

تهدید دنیاگریان طغیانگر مفسد
[عبرت آموزی از تاریخ گذشته]

- الف) قوم عاد و شهر شگفت انگیز ارم (آیات 7 و 8)
- ب) قوم ثمود و خانه های سنگی (آیه 9)
- ج) فرعون مستکبر (آیه 10)

تهدید دنیا کران طفیانگر مفسد [عبرت آموزی از تاریخ کذشته]

@fosselat

الف قوم عاد و شهر شگفت انگیز ارم (آیات ۷ و ۸)

أَلْمَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِ

آیا ندانسته ای که پروردگارت با عادیان چه کرد؟

عَادٌ ۴۶

إِرَمَ ذَاتُ الْعَمَادِ ۴۷

[وَبَا شهرا] «إِرَم» که دارای ساختمان های بلند و مستحکم بود [چه رفتاری داشت]؟⁷

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبَلَادِ ۴۸

همان شهری که مانندش در سرزمین ها ساخته نشده بود⁸

تهدید دنیا کران طفیانگر مفسد [عبرت آموزی از تاریخ گذشته]

ب) قوم ثمود و خانه های سنگی (آیه ۹)

أَلْمَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِـ

آیا ندیده ای که پروردگارت چه کرد با (قوم)

ـ
ـ

وَ ثَمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝ ۹ ۝

ثمود که صخره ها را در سرزمین (خود) می بریدند

تهدید دنیا کران طفیانگر مفسد [عبرت آموزی از تاریخ گذشته]

ج فرعون مستکبر (آیه ۱۰)

أَلْمَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبِّكَ بِ
آیا ندیده ای که پرودگارت چه کرد با (قوم)
وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْأُوتَادِ

﴿۱۰﴾ وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْأُوتَادِ

فرعونی که صاحب میخ ها بود

@fosselat

فساد و طغيانگری سه تمدن بزرگ بشری (آيات ۱۱ و ۱۲)

الذِّينَ طَغَوْا فِي الْبَلَادِ ﴿١١﴾

همان عادیان و ثمودیان و فرعونیان که در شهرها طغيان کردند «۱۱»

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

و در آن ها تبهکاری و فتنه زیادی به بار آوردند «۱۲»

عذاب سخت، سرنوشت دنیاگرایان طغیانگر

[پروردگارت در کمین ستمکران] [آیات 13 و 14]

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ {۱۳}

پس پروردگارت عذاب پیاپی و شدیدی را بر آنان فروبارید «13»

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ {۱۴}

بی تردید پروردگارت در کمین [همه انسان ها] است، [به این علت راه فراری از عذاب او ندارند] «14»

نکرش الشتباه انسان به دنیا درد و حال دارایی و نداری

[نه از نعمت شن مغور باش و نه از سلب نعمت مایوسش ! امتحان است] (آیات ۱۵ و ۱۶)

﴿إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَمَهُ ﴾ ۱۵

چون پروردگارش در جهت آزمایش او، با حفظ شخصیتش سودی به او رساند، [ورفاه و راحتی نصیب او کند،] می‌گوید:
پروردگارم [به خاطر لیاقتم به من سود و رفاه بخشد، و آگرامی ام داشت] «15»

فَامَّا إِلَّا إِنْسَانٌ

اما انسان،

﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ﴾ ۱۶

و اما زمانی که در جهت آزمایش او رزقش را برابر و تنگ بگیرد، می‌گوید: پروردگارم مرا خوار کرده است! «16»

عشق به مال دنیا دلیل تصور اشتباه انسان (آیات ۱۷ الی ۲۰)

لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

یتیم را إکرام نمی کنید «17»

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ
حُبًا جَمَّا {۲۰}

وبسیار عاشق و دلباخته ثروت هستید «20»

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ﴿١٨﴾

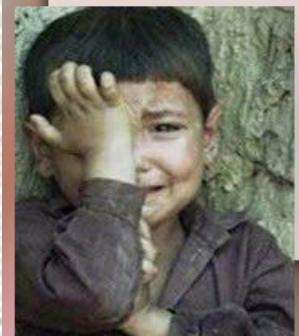
و یکدیگر را بر طعام دادن به بیچارگان تشویق نمی کنید «18»

كَلَّا بَلْ

هرگز چنین چیست بلکه

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَمَّا ﴿١٩﴾

و میراث را کاملاً یکجا می خورید «19»

برپایی دادگاه عدل الهی در روزی بسیار دشوار (آیات ۲۱ الی ۲۳)

إِذَا دُكَّتُ الْأَرْضُ دَكَّا دَكَّا ۝ (٢١) ۝

هنگامی که زمین به شدت در هم کوییده شود»²¹

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا ۝ (٢٢) ۝

و [فرمان] پروردگارت و فرشتگان صف به صف فرامی رسد»²²

كَلَّا

هرگز چنین چیست

وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ... ۝ (٢٣) ۝

در آن روز، جهنم آورده شود...»²³

روز متذکر شدن انسان و عذاب دشوار الهی

[اروزی بیداری شوند که کار از کار گذشته] (آیات ۲۳ الی ۲۶)

... يَوْمَئذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ

در آن روز انسان متذکر می شود،

﴿۲۳﴾ وَأَنِّي لَهُ الذِّكْرِ

ولی تذکر کجا برای او سود دارد؟!

﴿۲۴﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدْفَتُ لَحْيَاتِي

می گوید: ای کاش از پیش برای این زندگی [آخرتی] ام [اعبادت و گارنیک و توشہ مناسب] فرستاده بودم! «24»

﴿۲۵﴾ فَيَوْمَئذٌ لَا يَعْذِبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

پس در آن روز هیچ کس چون عذاب خدا عذاب نمی کند! «25»

﴿۲۶﴾ وَلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

واحدی چون به بندکشیدن او به بند نمی کشد! «26»

عاقبت ویژه "نفس مطمئنه" (آیات ۲۸ الی ۳۰)

اَرْجِعُ إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً ﴿٢٨﴾

به سوی پروردگارت بازگرد! درحالی که [توازن او] خشنودی و [او هم از تو] خشنود است «۲۸»

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

پس در بین بندگان راستینم در آی! «۲۹»

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ

ای روح آرام یافته!

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

و در بهشت ویژه ام وارد شو! «۳۰»

ولايت امير مومنان علی (ع) مایه آرامش مومن

على بن إبراهيم، قالَ :

إذا حضر المؤمن الوفاة، نادى منادٍ من الله :

«يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ» [فجر ٢٧] بِوَلَيْهِ عَلَى (ع)

«إِرْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً» [فجر ٢٨] الْمُطْمَئِنَةُ بِوَلَيْهِ عَلَى (ع) مرضية بالثواب.

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي [فجر ٢٩] وَادْخُلِي جَنَّتِي [فجر ٣٠] فلا يَكُون لَهُ هُمَّ إِلَّا اللَّهُو قَبْلَ النَّدَاء.

[البرهان في تفسير القرآن - علامه سيد هاشم بحرانی - ذیل آیات سوره فجر]

قالَ اللَّهُ تَبارَكَ وَتَعَالَى

فَإِذَا عَلِيُّ عَلِيٌّ غَابَ سَلَوةُ إِلَهٍ صَلَوةٌ، فَعَنْهُ مُؤْمِنٌ صَلَوةٌ إِلَيْهِ نَبِيٌّ

فَرَمَدَ خَداونَدٌ تَبارَكَ وَتَعَالَى :

ولـايت عـلـيـ بـنـ اـيـطـالـ بـدـرـ مـحـكـمـ مـنـ اـسـتـ

پـسـ هـرـ کـسـ دـاخـلـ قـلـعـهـ مـنـ کـرـدـدـ، اـزـ آـشـ دـوـزـ خـمـ مـخـوـظـ خـواـهـ بـودـ

جامعـ الـ اـكـدـارـ

راحتى جان دادن مومن با ملاقات پیامبر(ص) و خاندانش

فِي الْكَافِي عَنِ الصَّادِقِ (ع)

«إِنَّهُ سُئِلَ هَلْ يَكْرَهُ الْمُؤْمِنُ عَلَى قَبْضِ رُوحِهِ؟

قَالَ : لَا وَاللهِ إِنَّهُ إِذَا أَتَاهُ مَلِكُ الْمَوْتِ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ جَزَعٌ عِنْدَ ذَلِكَ، فَيَقُولُ لَهُ مَلِكُ الْمَوْتِ: يَا وَلِيَّ اللَّهِ لَا تَجْزَعْ فَوْ الذِي بَعَثَ مُحَمَّداً (ص) لَأَنَا أَبْرَزُكَ وَأَشْفَقُ عَلَيْكَ مِنْ وَالَّدِ رَحِيمٍ، لَوْ حَضَرْتَ افْتَحْ عَيْنِيَكَ فَانْظَرْ قَالَ وَيُفْتَلُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ص) وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحَسِينَ وَالْأَئْمَةَ (ع)، فَيُقَالُ لَهُ هَذَا رَسُولُ اللَّهِ (ص) وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحَسِينَ وَالْأَئْمَةَ (ع) رَفِيقاؤُكَ فَيُفْتَحْ عَيْنِيَهُ فَيُنَظَّرْ فِي نَادِي رُوحِهِ مِنْ قَبْلِ رَبِّ الْعَزَّةِ فَيُقَولُ:

«يَا أَيَّتَهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ أَلِيْ مُحَمَّدٌ وَأَهْلُ بَيْتِهِ (ع) إِرْجِعِنِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَّةً بِالْوَلَايَةِ مَرْضِيَّةً بِالثَّوَابِ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي يَعْنِي مُحَمَّداً (ص) وَأَهْلَ بَيْتِهِ (ع) وَادْخُلِي جَنَّتِي، فَمَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ اسْتِلَالِ رُوحِهِ وَاللَّحْوِيَّةِ بِالْمَنَادِيِّ».»

[تفسير الصافي - فيلسوف الفقهاء الفيض الكاشاني المتوفى سنة ١٠٩١ هـ، ج ٥، ص ٣٢٨]